

den last uwer zonden, met uw alles bij Jezus. En Hij zal u aannemen; Hij zal uw leven worden, uw vreugde, en als ge deze wereld en dit leven zult moeten verlaten, dan zult gij niet *zonder Christus* zijn. Sterven zonder Christus is het vreeselijkste, dat zich denken laat. Maar leven mét Hem en leven vóór Hem, eindigt in een eeuwige heerlijkheid, waar Hij u henenleidt, al zou het zijn door de doodsvallei. Hij maakt die donkere vallei tot een lichtpoort!

Gen. v. V.

INDRUKKEN

VAN DEN HOOFDREDACTEUR.
Beschamend.

HET HEEFT IN HET LEGER DES HEILS KWAAD bloed gezet, dat men de gerezen moeilijkheden tot een wettelijke actie heeft laten komen.

Want dat is tegen de beginselen van het leger. In het Reglement voor Heilsoldaten staat o.a. het voorschrift, dat geen onderlinge geschillen voor den rechter mogen worden gebracht. Dit onder verwijzing naar 1 Kor. 6 : 6: „Maar de eene broeder gaat met den anderen broeder terecht.”

Ook de wereldlijke rechter vindt het blijkbaar jammer, dat men een strijd om de kwestie, wie voortaan de geestelijke dingen in het Leger als hoofd zal behandelen, aan een rechterlijke beslissing onderwerpt. „Voor een zedelijk en godsdienstig genootschap als het leger,” zoo merkt hij op, „behoort een rechtsstrijd om de macht tot de minst sympathieke verschijnselen; en als ik een goeden raad mag geven is het deze, dat de partijen bij mij als rechter niet meer terugkomen.” Beschamend! De geest van Korinthe wordt nog gevonden. De gezindheid van Christus is zoek.

TER BEVORDERING VAN BIJBELKENNIS

Vervolgens.

Luk. 1 : 3. Zoo heeft het mij goedgedacht, vervolgens aan u te schrijven.

ELK WOORD IN DEN BIJBEL HEEFT ZIJN betekenis; ook die, waarover wij zoo gemakkelijk heenlezen. Een van die woorden, waarbij de bedoeling niet zoo aanstonds in het oog springt, is het „vervolgens” uit Luk. 1 : 3. Er wordt niet mee bedoeld, dat Lukas zijn stof in chronologische volgorde geven zal, wat men wel heeft gemeend.

Geschiedbeschrijving, waarbij men de gebeurtenissen in opeenvolging van den tijd verhaalde, vindt men weinig in de oudheid. Liever schikte men de gebeurtenissen tot een symmetrisch geheel; de tijd was bijzaak; de daden der helden, daar ging het om.

Het woordje „vervolgens” bij Lukas beteekent „ordelijk,” „in orde,” „in samenwerking.” Het wil zeggen, dat hij bedoelt te schrijven een welgeordend geheel, een historisch werk, dat ons innerlijk en uiterlijk de ontwikkeling van 's Heeren leven aanschouwelijk maakt.

DE ZAAIERS

Gezegend zij, die zaaiden langs de open vore, met wijd en mild gebaren tot den avond traden, die droegen zonder murmureering of vervloeking den last van den zeer zwaren dag op hunne schouders.

Gezegend zij, die in gehoorzaamheid, genegen en innig toegewijd, met nederige voeten den gang volbrachten langs Gods omgeploegden akker, het gele zaad uitwerpend in de zwarte aarde.

Gezegend zij, die nóg, gebroken door veel dragens en zonder hoop op loon van weelderige oogsten, terwijl de avond laag reeds boven d' akkers vlerkte, gestadig arbeidden met glimlach van extase.

JO SPIERENBURG

BEN ADAM

DOOR M. JACOBS

III.

Het schrikkelijk oorlogsbeeld verdween.

Ben Adam slaakte een zucht van verlichting. Maar dat was ontzettend, wat hij hier had gezien! 't Was waar: een bekwame regisseur en goed-geschoolde acteurs hadden gespééld en deze levende beelden waren geen weergave van de werkelijkheid.... Maar zóó zou het worden, wist hij. De oorlog der Toekomst zou niet in het minst met de non-combattanten rekening houden! Niet meer de legers zouden worden verslagen, maar steden en dorpen, gansche landstreken, zouden door de partij, die de sterkste was, worden verwoest, en de bevolking, die toch onschuldig was aan het hoog-diplomatieke spel der Mogéndheden, zou worden uitgemoord!

Ben Adam wist het, dat de felste oorlog uit het Verleden niet meer dan een schermutseling zou zijn, vergeleken met wat komen moest. Ja, komen mòest! Hij kènde de oorlogs-toebereidselen der Grootmachten! Meer dan één bestelling, die in Werkstad werd uitgevoerd, zou straks in China of Japan, op den Balkan of in de Noord-Afrikaansche gebieden, of waar ook, voor oorlogs-doeleinden dienst moeten doen. En hoe werd er niet gezwoegd in de chemische fabrieken, die overal in de beschaafde landen verzeeren! Want van de moordende stoffen, die daar vervaardigd werden, moest de gereed-zijnde hoeveelheid zóó groot zijn, dat er met wiskunstige zekerheid kon worden bepaald: de overwinning in den komenden strijd zal aan ónzen kant zijn!

Arme wereld! Beklagenswaardige menschheid! Na eeuwenlange ontwikkeling der cultuur, na een in alle landen meesterlijk opgezette actie voor humaniteit, spitte zich die menschheid, om den naaste te vernietigen!....

Maar Eva sprak weer. De Pythia-stem ontrukte Ben Adam aan zijn droevige overpeinzingen.

„Hoort! Zóó zal de oorlog nog woeden, voor de Mòrgen komt!.... Maar daarna?.... Dan zal onze machtige Koning, de Koning der koningen, heerschen! Dan zal de oorlog geen bestaans-recht meer hebben, omdat de onderlinge naijver tusschen de volkeren een onmogelijkheid is geworden! Dan zal alleen de wil van onzen Koning gebieden!.... In zijn Wereld-Parlement, waar de machtigste geesten een zetel zullen hebben, zullen de beraadslagingen geen langen tijd in beslag nemen. Het zal zijn machtwoord zijn, dat in geschreven wetten wordt vastgelegd. En niemand, nièmand, zal het dūrven wagen, zich tegen deze wetten te verzetten!....”

Dreunend klonken opnieuw de orgeltonen door de zaal. De vroolijke marsch ging over in een overwinningsslied, het lied van de overwinning op den oorlog. Jubelklanken waren het! Heil de menschheid, die vrij werd! Heil den Koning, die deze vrijheid bracht en verzekerde en handhaafde!

Toen het orgel zweeg, liet Eva's verklarende stem zich hooren:

„Vóór de Mòrgen komt, zal ook de natuur nog haar krachten kunnen aanwenden, om de menschheid te verschrikken!.... Maar als de Mòrgen er is, zal de onmachtige mensch van thans zich weten te beschermen!